

Mýty a účelové nepravdy o fungování OSA pokračování

Svět se zbláznil. Pijeme tekutinu do ostříkovačů a pirátům se nelíbí, když jim někdo krade copyright. V záplavě zpráv o metanolové kauze, kdy všichni dlouho věděli, že se tímto způsobem léta pančuje alkohol, ale všem tento stav náramně vyhovoval, dokud nedošlo k tragédii na životech, vyskočila na mě jedna zpráva jako papírový čertík. Členka politbyra německé Pirátské strany Julia Schrammová se vzeprěla šíření nelegálních kopií své nové knihy po internetu. Tak alespoň, že v tom máme všichni jasno. Ať všichni kradou, ale ne z mého! Ono je to logické. Dokud nic nevytvoříte, tak si nemáte co chránit a nezbývá vám nic jiného, než krást.

Z mýtů a účelových nepravd jsem si protentokrát vybral témata jako neidentifikované příjmy OSA, u veřejnosti stále žhavé náhradní odměny a další. Tak snad nebudou o tolik nudnější, než příběh Julie Schrammové.

OSA inkasuje neidentifikované/-telné příjmy, které si rozdělují členové ...

Pokud bychom se snažili významově interpretovat pojem neidentifikované příjmy, pak by se zjednodušeně jednalo o příjmy, které přijdou na účet, ale vy nevíte, kdo vám je poslal. OSA žádné takové příjmy nemá. V OSA dělíme příjmy na adresné a neadresné. Adresnými příjmy jsou takové platby například od vysílatelů, které se váží ke konkrétním skladbám, které zazní ve vysílání. Vysílatel zasílá pravidelně seznam skladeb, které zazněly v jeho vysílání. Zatímco neadresnými příjmy nazýváme platby například od provozovatele baru či restaurace, kdy takový provozovatel hraje libovolnou hudbu, avšak bylo by pro něj administrativně náročné, aby zasílal seznam skladeb, které na jeho provozovně zazněly. Obzvláště náročné by to bylo při pouštění hudby z rozhlasového nebo televizního přijímače. Nicméně ani tyto neadresné příjmy nejsou rozdělovány pouze mezi členy, jak se mnozí mylně domnívají, ale jsou rozdělovány podle tzv. analogie.

Platí-li nám nějaký bar za rozhlasový přijímač, pak tyto prostředky rozdělíme podle seznamů skladeb, které nám zaslali rozhlasoví vysílatelé. Pokud nám nějaká restaurace platí za televizní přijímač, rozdělíme takové prostředky podle seznamů skladeb, které nám zaslali televizní vysílatelé. Přesný klíč dělení neadresných plateb naleznete v Rozúčtovacím řádu OSA, který je veřejně dostupný na www.osa.cz.

Náhradní odměny jsou daň za nelegální stahování ...

Často je povinnost hradit náhradní odměny z prázdných CD a DVD, harddisků, flashdisků, paměťových karet apod. veřejností vnímáno jako daň za to, že si někdo nelegálně stahuje hudbu nebo filmy. Opak je pravdou. Náhradní odměny jsou kompenzací autorům za to, že si každý z nás „může“ pořídit rozmnoženinu hudby nebo filmu pro osobní potřebu. Klasický příklad, koupím si hudební CD s oblíbenou kapelou a udělám si digitální kopii do MP3 přehrávače. Proč tomu tak vlastně je? Koupím-li si CD s hudbou nebo DVD s filmem, mohu si pořídit „neomezené množství“ stejných kopií takové hudby nebo filmu, aniž by tím jednotlivé kopie ztratily výrazně na své kvalitě. Budu-li chtít udělat totéž s nějakou komoditou, nebude to možné. Koupím-li si máslo, mohu s ním dělat psí kusy, mohu si ho namazat na

chleba, mohu ho použít k pečení. Každým použitím másla ubývá jeho množství. Každý kus je jedinečný originál, který nemohu zmnožit, aniž bych si koupil nový. A v tom je klíčový rozdíl mezi fyzickými produkty a nehmotnými statky, nebo-li autorstvím. Náhradní odměna je de facto symbolickou kompenzací za možnost udělat si kopii z něčeho, aniž bych si musel koupit nový produkt. Systém náhradních odměn je nastaven jako obecný poplatek za možnost pořídit si kopii. Někdy tuto možnost využiji, jindy zase ne. Proto je výše náhradních odměn v porovnání s cenou originální hudby nebo filmu symbolická. Pokud bychom chtěli zavádět větší adresnost, znamenalo by to logicky i zvyšování takové kompenzace.

Roman Strejček
předseda představenstva OSA

